

ขั้นตอนในการจดทะเบียน

ในการไปยื่นขอจดทะเบียน คนพิการหรือผู้จดทะเบียนแทนจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นำเอกสารที่เตรียมไว้ไปยื่นขอจดทะเบียนที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด
2. ยื่นคำร้องขอจดทะเบียนพร้อมเอกสารต่อเจ้าหน้าที่
3. กรอกแบบฟอร์มขอจดทะเบียน
4. เมื่อเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนแล้ว คนพิการจะได้รับสมุดประจำตัวเพื่อนำไปแสดงต่อหน่วยงานที่ไปขอรับการบริการแต่ละประเภท
5. คนพิการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน

บริการที่คนพิการควรได้รับ

เมื่อคนพิการได้รับการจดทะเบียนแล้ว จะได้รับบริการดังนี้

1. บริการทางการแพทย์ ได้แก่ การรักษาพยาบาลเพื่อแก้ไขความพิการ หรือเพื่อปรับสภาพความพิการ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ และคำแนะนำปรึกษาทางการแพทย์
2. บริการทางการศึกษา ได้แก่ การเข้าเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ อุปกรณ์ และค่าใช้จ่ายในการเรียน และคำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษา
3. บริการทางการอาชีพ ได้แก่ การจัดฝึกอาชีพ การแนะนำในการประกอบอาชีพ ให้กู้ยืมเงินในการประกอบอาชีพ
4. บริการทางสังคม ได้แก่ การจัดส่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การจัดหาล่ามภาษามือ และการติดต่อกับหน่วยบริการต่าง ๆ ให้

การติดต่อขอรับบริการ

การไปติดต่อขอรับบริการจากสถานบริการในด้านต่าง ๆ คนพิการจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. นำสมุดประจำตัวคนพิการไปด้วยทุกครั้ง
2. ในกรณีที่ไปสมัครขอรับการฝึกอาชีพ ต้องนำเอกสารต่อไปนี้ไปด้วย
 - (1) สำเนาทะเบียนบ้าน
 - (2) รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป
 - (3) รูปถ่ายเต็มตัวให้เห็นสภาพคนพิการชัดเจนจำนวน 2 รูป
 - (4) ใบรับรองแพทย์
 - (5) สำเนาพื้นฐานความรู้ทางการศึกษา หรือหนังสือรับรองอื่น ๆ

หากผู้ขอรับการสงเคราะห์รายได้ประสบปัญหาในการขอจดทะเบียน หรือการขอรับบริการ ให้ยื่นเรื่องร้องเรียนได้ที่สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด หรือสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์หรือที่ทำการประชาสงเคราะห์ ซึ่งตั้งอยู่ในศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด

สิทธิของคนพิการ

ด้วยความปรารถนาดีจาก
องค์การบริหารส่วนตำบลตากบ
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ความหมายของคนพิการ

คนพิการ คือบุคคลที่มีความผิดปกติหรือมีความบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือจิตใจ

อย่างไรที่เรียกว่าคนพิการ

คนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า ทั้งนี้เพราะคนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน แต่ในทุกๆ สังคมมิได้มีบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถเท่าเทียมกันทั้งหมด ยังมีบุคคลประเภทหนึ่ง ซึ่งมีความ ผิดปกติหรือความบกพร่องทางด้านร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ ทำให้เป็นอุปสรรค ในการดำรงชีวิต การประกอบ อาชีพ และการ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสังคม ซึ่งเราเรียกบุคคลเหล่านี้ว่าคนพิการ

ประเภทและลักษณะของคนพิการ

คนพิการที่เราพบเห็นกันโดยทั่วไปมีหลายแบบ กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดประเภทของคนพิการไว้ดังนี้

1. คนพิการทางการมองเห็น
2. คนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย
3. คนพิการทางการเคลื่อนไหว
4. คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
5. คนพิการทางสติปัญญาหรือการรับรู้

คนพิการจะไปรับการสงเคราะห์ได้ที่ไหน

ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 มาตรา 14 กำหนดไว้ว่า ให้คนพิการที่ประสงค์จะได้รับสิทธิในการสงเคราะห์ การพัฒนาฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ยื่นขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ตามสถานที่ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตั้งอยู่ที่กรมประชาสงเคราะห์ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100 โทร.2823853, 2821472
2. ที่ทำการประชาสงเคราะห์ ซึ่งตั้งอยู่ในศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด

เอกสารที่ต้องนำไปด้วย

การไปยื่นจดทะเบียนขอรับการสงเคราะห์ ต้องนำเอกสารต่อไปนี้ไปด้วย

1. บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือบัตรประจำตัวคนต่างด้าว หรือเอกสารอื่น ๆ ที่ทางราชการออกให้
2. สำเนาทะเบียนบ้าน
3. ใบแสดงความยินยอมของผู้ปกครอง โดยชอบธรรม ในกรณีที่คนพิการที่ขอรับการสงเคราะห์เป็นผู้เยาว์
4. ภาพถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป
5. ใบประเมินความพิการ โดยแพทย์ของสถานพยาบาลของทางราชการ

หากคนพิการไม่สามารถไปจดทะเบียนด้วยตนเองได้ เนื่องจากมีความพิการมาก มีความลำบากในการเคลื่อนไหว หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้อื่นยื่นจดทะเบียนแทนได้ โดยให้นำเอกสารไปด้วยดังนี้

1. เอกสารของคนพิการที่จะขอจดทะเบียนตามรายการที่ 1 - 5
2. เอกสารของผู้จดทะเบียนแทน ดังนี้
 - 2.1 บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือบัตรประจำตัวคนต่างด้าว หรือเอกสารอื่น ๆ ที่ราชการออกให้
 - 2.2 สำเนาทะเบียนบ้านของผู้จดทะเบียนแทน
 - 2.3 คำสั่งศาล ในกรณีที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลเสมือนไร้ความสามารถ

สาระน่ารู้

ผู้ด้อยโอกาส หมายถึง ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน และได้รับความกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติ และภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบ อันจะส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น โดยมีกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม ได้แก่

1. คนยากจน
2. คนเร่ร่อน ไร้ที่อยู่อาศัย
3. คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร(คนไร้สัญชาติ)
4. ผู้พ้นโทษ
5. ผู้ติดเชื้อ HIV ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

1. คนยากจน

บุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนหรือคนที่ไม่มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะซื้ออาหารและสินค้าที่จำเป็นตามเกณฑ์ความต้องการขั้นต่ำ

2. คนเร่ร่อน ไร้ที่อยู่อาศัย

ผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง กินอยู่หลับนอนในที่สาธารณะ ซึ่งมักมีความหมายครอบคลุมถึงคนไร้ที่พึ่ง คนขอทาน คนไร้บ้าน คนจำนวนไม่น้อยมักนิยมคนเร่ร่อนควบคู่ไปกับคนไร้บ้าน เพราะส่วนใหญ่ของคนเร่ร่อนมักไร้บ้าน และเช่นเดียวกันคนที่ไร้บ้านมักเร่ร่อนไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง อย่างไรก็ตาม ในหลายกรณีพบว่าบุคคลเร่ร่อนบางคนมีบ้านเป็นของตนเองเป็นหลักแหล่ง แต่เลือกที่จะไม่อยู่บ้านและมากินอยู่หลับนอนในที่สาธารณะหรือมีกลุ่มคนเร่ร่อนหรือเด็กเร่ร่อนบางส่วนที่รวมตัวกันเช่าห้องพักหรืออาศัยอยู่ในบ้านร้างหรือบริเวณที่รกร้างว่างเปล่าที่ไม่มีผู้ดูแลโดยมิได้หลับนอนในที่สาธารณะ”

ผู้ด้อยโอกาส

ด้วยความปรารถนาดีจาก
องค์การบริหารส่วนตำบลตาก
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

3. คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร(คนไร้สัญชาติ)

ไม่มีเลขประจำตัวประชาชน ๑๓ หลักที่รัฐไทย ออกให้แก่บุคคลที่มีชื่อในทะเบียนราษฎรของรัฐไทย จะเห็นว่า คนที่ว่ามานี้ ก็คือ คนไร้รัฐ และการจัดการคนไร้รัฐในประการแรก ก็คือ ทำให้มีรัฐ การให้บัตรนี้ ก็คือการที่รัฐไทยยอมรับว่า คนถือไร้รัฐ เลยยอมรับที่จะเข้าจัดการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมายไทยให้

4. ผู้พ้นโทษ

บุคคลที่พ้นจากสภาพการเป็นผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักขังเด็ก หรือเยาวชนที่พ้นจากการควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก โดยข้อเท็จจริงก็คือ "ประชาชน" ที่มีประวัติเคยกระทำความผิด ต้องถูกแยกออกจากสังคมไปในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ขาดการติดต่อกับสังคมภายนอกชั่วคราว บางคนถูกควบคุมเป็นระยะเวลายาวนาน บาง คนระยะเวลาสั้น แล้วแต่กรณีความผิด การกลับเข้าสู่สังคมเดิมจำเป็นต้องปรับสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ในระยะเวลาหนึ่ง เพื่อการสร้างพลังการต่อสู้ สำหรับการดำรงชีวิตโดยปกติ ในสังคม หันมาประพฤติปฏิบัติตนในกรอบของความ ถูกต้อง ประกอบอาชีพสุจริต พัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม มีคุณค่า

5. ผู้ติดเชื้อ HIV ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

ระยะช่วงปลายของเชื้อ HIV เมื่อมีอาการที่ต้องทำการวินิจฉัยโรค AIDS, HIV ก็ได้ทำลายระบบภูมิคุ้มกันโรคของร่างกายอย่างเสียหายยับเยิน มีการพบบ่อย, ที่ผู้ที่ต้องใช้ชีวิตโดยมีเชื้อ AIDS จะถูกคุกคามชีวิตจากการติดเชื้อต่างๆ หรือ มะเร็ง โดยปกติแล้วเมื่อติดเชื้อ HIV จะใช้เวลาถึง 10 ปี ในการเข้าสู่ AIDS อย่างไรก็ตาม ยาต้าน HIV สามารถชะลอการทำลายระบบภูมิคุ้มกันจาก HIV ได้ และทำให้ผู้ติดเชื้อมีอายุยืนขึ้น ด้วยการรักษาที่เหมาะสม มีหลายคนที่มีชีวิตอยู่กับเชื้อ HIV โดยอาจไม่พัฒนาอาการไปสู่ AIDS เลย และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ ผลการศึกษาให้ความเห็นว่า หากเริ่มการรักษาโดยเร็วตั้งแต่เริ่มติดเชื้อ ก็จะมีคามหมายอย่างมากในความสามารถในการปรับปรุงการรักษาระยะยาวให้ประสบผลสำเร็จ

ปัญหาของผู้ด้อยโอกาส

๑. ถูกกีดกัน ถูกเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
๒. ขาดการยอมรับจากสังคม (ไม่มีตัวตน อยู่ในภาวะยากลำบาก)
๓. สังคมมีทัศนคติเชิงลบ
๔. การให้บริการของรัฐ หน่วยงานยังจำกัด ไม่ครอบคลุม มีข้อกำหนดที่กีดกัน
๕. ผู้ด้อยโอกาสมีทัศนคติเชิงลบต่อตนเอง
๖. ขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

หน่วยงานที่ช่วยเหลือ

1. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ
2. สำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส
3. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์